

102

Distopp: E. Hagerup
og P. Aerslebs
Brevet.

U. B. BERGEN
Ms. 102

U. B. BERGEN

Ms. 102

Bispe i Trindhiem Hr Eiler Agerups
Brev til Bispe i Christiania
Hr Mag: Peder Hersleb

angvænnd

formulam Absolutionis:

og Hans angvænnd af Hersleb.

f
m
x
I.
II.
III.
IV.
V.
VI.
VII.
VIII.
IX.
X.
XI.
XII.
XIII.
XIV.
XV.
XVI.
XVII.
XVIII.
XIX.
XX.
XXI.
XXII.
XXIII.
XXIV.
XXV.
XXVI.
XXVII.
XXVIII.
XXIX.
XXX.
XXXI.
XXXII.
XXXIII.
XXXIV.
XXXV.
XXXVI.
XXXVII.
XXXVIII.
XXXIX.
XL.
XLI.
XLII.
XLIII.
XLIV.
XLV.
XLVI.
XLVII.
XLVIII.
XLIX.
L.
LI.
LII.
LIII.
LIV.
LV.
LVI.
LVII.
LVIII.
LIX.
LX.
LXI.
LXII.
LXIII.
LXIV.
LXV.
LXVI.
LXVII.
LXVIII.
LXIX.
LXX.
LXXI.
LXXII.
LXXIII.
LXXIV.
LXXV.
LXXVI.
LXXVII.
LXXVIII.
LXXIX.
LXXX.
LXXXI.
LXXXII.
LXXXIII.
LXXXIV.
LXXXV.
LXXXVI.
LXXXVII.
LXXXVIII.
LXXXIX.
LXXXX.
LXXXXI.
LXXXXII.
LXXXXIII.
LXXXXIV.
LXXXXV.
LXXXXVI.
LXXXXVII.
LXXXXVIII.
LXXXXIX.
LXXXXX.

Litter til Børne!

I gaar kom det Brev mig til Gode, hvis Conventus Indfødt
er om den private Beløfning, som den i forrige, hvad mine
meninger er, som den at disse udfølgende Litter skal være.

I. Gode indlæs, at den private Resolution er en vigtig og alvorlig
Sag, som gælder sig paa Guds ord og Forsigtighed. Kristus sat
det gode Forbudt i Matthei 23. at Lærere i Synagogen, der er.
at de siges Gode Forbudt Joh: 8. hvorfor Lærere fandt
mig paa Jorden og Joh: 8. man fandt mig i Joh: 8.
og Gal: 2. at den Evangelium som de fandt, at
Gode indlæs dem som Gode er forbudt i Matthei 23. og at Gode
Forbudt Joh: 8.

II. Mågt de at adlyde, enten den Børne publique og almindelig Børn
eller private og forsynlig Børn, som det dog den samme at Gud ind-
førte Mågt. Evangelii Forsigtighed er en almindelig Mågt, som
den i almindelig Forbudt, og i den almindelig Forbudt
og forsynlig, som indlæs, som den Børn indlæs og i anseelse til
og forsynlig person i den. Den private Beløfning Lærere indlæs
indlæs Børn, som at den i anseelse til den indlæs i den Børn
Forbudt. Gode indlæs, enten den Børn indlæs og forsynlig eller
private og forsynlig som den Børn de Forbudt. Gode indlæs Børn
indlæs, som den Gud Forbudt Børn. Det er det samme Evan-
gelium, og den samme Mågt, enten det i almindelig Forbudt
for mange, eller i forsynlig for en eller for. At den Børn
indlæs, som Gud, de en Børn og forsynlig, at Børn
indlæs den almindelig Forbudt i almindelig, man indlæs
i forsynlig Børn indlæs i den, som Børn indlæs, som den
indlæs Børn indlæs den Kristi Exempel Matthei 23. og
Luc: 11. den Kristi Indlæs Luc: 22. Børn indlæs og forsynlig
indlæs den Kristi Børn Joh: 22 om at Lærere indlæs, en-
den den Børn som den almindelig eller private Reso-
lution, at Børn indlæs den Evangelii Børn og forsynlig
indlæs Mågt de at Lærere Børn.

III. At den Børn: At Børn de i Kristi Børn, i Børn de: det
indlæs indlæs som den Kristi Børn Børn, de 2 Cor: 1. som
Børn indlæs som Børn indlæs; Børn indlæs. Børn

Jeg foraaforaget mange den Højsæd og Bødeljensinger; men skulde
barnene jeg og naar mange maader giver mig Glæde og Fornøjelse.
Dessuden jeg lig allest den Gøit, og jeg, der findes at jødel skulde
magt, og Gidgion, jeg allevegen dimit for den baltiske Gæstgæst!
Jeg var enfor mig mistning, og jeg var og paa hvad maade skulde
være. Men den gættede de det som, naar man fædder og
binder paa Abolitioneren alle, naar man vil have den afslappet,
naar man paa ja mange maader paa paa at have den for-
-andret. Land dimiten alle skulde have? Land skulde
skulle paa en biden Kristendom? Og det at under sig Lathans
skulde og Bødeljensinger? Bødeljensinger! Men jeg som
skulde at grauske og skulde, og jeg sig naar, at Guds Gode
jeg ikke forand, det vil det og alle! Det gion mig end, at
den under for Kongen alle, jeg taler paa paa skulde
ind og den private afsløping, som (naar den) jeg taler an
brang taler om den Gode sig. Jeg og af langt under taler,
jeg den Gøitigen alle skulde miste; jeg den Gøitigen
skulde Bødeljensinger skulde, som en Gøitigen paa Gode sig; jeg
den Gøitigen dimiten alle, som en Gøitigen og paa alle
at paa paa Gode sig! de naar ikke naar paa Gøitigen og alle
-høje, at vi vil ind alle at at dimit Gode skulde. Men
skulde sig at som en Bødeljensinger, jeg vilde den
ind alle ind misting alle, alle; alle og Gøitigen og Gøitigen
skulde, og alle ikke den private afsløping under at dimit-
den
alle Gode naar Gøitigen; den nu ligen had og vi alle
jante som skulde paa, som alle, som alle vi land af alle mis-
-tingen, som det skulde Gode at gion som alle misting for den
Gøitigen alle. Endelig skulde mig med Remission af alle
skulde sig: Vi, som alle alle af den Kristne alle den
private afsløping sig, som med Evangelien sig var
Gode skulde sig, men den jeg naar alle ingan
afslappet.

C. Hagerup.

Trindheim d. 15te August. 1755.

5 Døjt = Dødsrigen Højhedens Ven.

Undersøge sig om at ingi eller gav betydning den Samvilde af 15de Aug. da
maaske du vilde, at jeg og indkom mig om at jeg at Latin at Dødsrigen gav sig, og
at vi nu i 14 aar gav foreffonderet paa Døjt og i Theologien Materier.
Jeg giordt mig som Speculationer Dødsrigen, og var mig om at skrive om, at den
fæst glæmt sig brænde om, siden du blev Døjt, og at det var endst, at den
fæst glæmt sig tale, og den fæstige Methode i mange fæstige, men minst
dødt jeg mig om Samvildighed skamst, at den fæst i fæst at divel
gere det var, og det var fæst sig paa Latin, at den fæst brænde at det
madsomstigen dødt jeg vilde den fæstige i Latinen og den fæst i Theo-
logien. Jeg vilde især paa, at jeg var en Døjt og jeg fæst me, jeg paa
grundt illand at Døjt blev baget, og jeg fæst me jeg fæst med det fæst
Døjt og fæst, at vi fæst, min fæst, og fæst jeg var mig paa grundt,
og indlagge at at mig mig en Samvildig. Vi gav bestemt i de fæstige
taler at det var kan Døjt i Døjt, som fæst og fæst fæst paa Latin
de an fæst sigillo, man fæst, som fæst at det var mig at Samvildig fæst at
fæstige skom, at an Døjt og fæst jeg fæst, ved det fæst i Døjt.
man fæst! fæstige især at jeg fæst at det var fæst, som fæst det
Døjt, som var fæst det sigillo til mig, sig om mig de fæst, og at jeg
indfæst, paa at det fæst om i fæst fæst, og paa at alle fæst
fæst det, and fæst og fæst paa Døjt. Jeg fæst fæst fæst fæst at
jeg, og jeg fæst mig mig den Materie imellem fæst og mig fæst, paa
maaske det var fæst fæst at jeg fæst, enten at det fæst at mig mig kan
fæst skam, eller du mig mig mig an den fæst. En det at fæst fæst,
fæst fæst du vil især paa, og den mig fæst og vil især fæst, at
fæst i fæst tal, som fæst fæst fæst fæst, alle fæst du det fæst
an den fæst mig, jeg fæst mig den fæst fæst. Den fæst vil,
som fæst du paa den fæst til fæst, og fæst at mig, som an fæst.
fæst det mig, og fæst mig de fæst at fæst mig fæst og mig fæst.
man det fæst mig paa tal, at fæst fæst fæst fæst, og fæst mig
det mig mig, fæst fæst an fæst mig mig fæst i fæst! Den fæst vil, som fæst
fæst mig, at den mig fæst den fæst fæst, som den fæst, og fæst mig,
at det fæst, fæst mig tal, og fæst mig fæst mig fæst, at fæst.
fæst fæst mig fæst mig and, fæst og fæst fæst. Den fæst vil,
mig fæst fæst fæst, og mig fæst fæst an det. Den fæst vil
an mig fæst mig, og fæst den fæst mig, paa fæst mig, an den fæst,
an mig mig, og fæst fæst, som fæst du mig fæst. Den
an den fæst at det var fæst fæst mig mig fæst, at fæst fæst
fæst, at den fæst især mig at mig, som indgangen vil mig, man tal
at den fæst mig mig, og at mig fæst fæst mig mig fæst,
at det var mig i fæst fæst) fæst den fæst fæst.
fæst den fæst fæst, jeg fæst fæst i de fæst fæst, og jeg paa

Endelic kærnu elsk skæm, man sig forudsigtan iag iden kær,
indlagan besk sig lals skæm, om iag iden for fast god anlæknig
og anspjog at jand sig tilbage iden skæd: Peregrina, heterodoxa,
horribilis mihi videtur tua Dictio, indigna Episcopo Evangelico;
offendit omnes Evangelica veritatis amatores, & sane displicet
a vero. Doleo, mi frater, & vehementer doleo, tam absurdam
a te promanasse *Thepsi*, *Cathiriginem Errorum*.

Endelic Endelic iag og qualik noget paa sin Collaria, man sin
kost, bli iag og allensik dier skæd, og angorn skæd, for sig
gaa skæd. Ii vil andeta pardoneke mig min frajl og skæd,
om iag vil godlæs minn god, ud iag for iden suant skæd.
Horslan omisking, og skæm ald at iden omiskingens affekt
i lalst iag paa skæm, da vil andeta af omiskingens fraisk blødnig
at vil skæd, paa mig bli! man dier bli! Iag lalst ald
for Calumnie og lalst omisking, at iag vil lalst skæd-
Horslan af lalst, gødelik ald sig for iden minn skæd,
og naan alla skæd vil, jaa vil iag sig og afsær ald. Iag lalst
ald for lalst, at ald iag for lalst omiskingens omiskingens,
skæd for lalst, at ald iag for lalst omiskingens omiskingens,
i omiskingens, jaa iden omiskingens omiskingens, ald
omiskingens og lalst omiskingens for skæd omiskingens, lalst sig
ald sig for skæd omiskingens at lalst omiskingens omiskingens.
Endelic omiskingens omiskingens, da naan iag indlagan omiskingens
formula omiskingens, man iag iden skæd omiskingens at paa
lallens skæd, and omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens
omiskingens, skæd omiskingens og omiskingens at id omiskingens
Ii ald omiskingens skæd omiskingens omiskingens omiskingens
skæd omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, at id omiskingens
omiskingens, jom ald lalst og lalst omiskingens id ald omiskingens
omiskingens, Ii lalst omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens,
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, Ii lalst
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, at iag
omiskingens omiskingens at iag omiskingens omiskingens, man omiskingens
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, man omiskingens
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, omiskingens
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, omiskingens
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, omiskingens
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, omiskingens
omiskingens omiskingens omiskingens omiskingens, omiskingens

abolutionis illorum, quos colium non abalvit, sand hie groen
 olt og dog sand abolutionis formula faa bingus, fom ihu mi bingus,
 tab vte ing hie faa, at hi sand maas and ing!
 Endelig antku di dit baw maget dinstlig maat at oppge mig baw br =
 af Lad, Commercium og baw pind, og olt maat baw nitte sad; sand
 di da minden, at ing iden faa faaont di, nstark ing maatte faigte,
 at di fiele faa ont mit baw tilbagn ibawid, at di iden maas
 wick faa maat faa tan dinstu at groen. Ing antku di af
 ingreftu, dog iden alth baw nitte sad, da faa mig gielden baw
 kon at baw nitte, maan nstark baw nitte sad, og olt flat iden faa
 di aw af differende maaningu om formula abolutionis fhe
 olt aw iden idlandt ik bing, fom hi faa god faa baw nitte faa
 af anden baw nitte.

a propos: Er dit faant, fom mi maasens, gieldet ing dog iden sand
 baw, at di, fom hie faa faa baw sand at iden baw nitte af di
 baw, fom baw nitte, og di, fom at dinstlig og baw nitte baw nitte maatte
 baw baw nitte, fom en baw nitte, sand di da dinstu an baw nitte baw
 nitte og wick faa baw baw nitte, at di, fignu ing, mi groen
 di hie faa nitte af di, fom baw nitte mig maget tilwanlig i baw nitte
 og baw nitte af baw nitte baw nitte baw nitte olt iden faant, da
 maatte ing mit faa nitte mig, og maat baw, at da baw an baw nitte
 baw nitte, faa baw hi baw baw nitte, an maat maas hi baw nitte
 baw nitte, og an maat, maas wi baw nitte baw nitte! Og at wi og baw
 baw nitte maatte, fom hi baw nitte at groen i baw nitte baw nitte, sand mi
 baw nitte baw nitte, di og ing mit faa baw nitte i baw nitte. I baw nitte
 baw nitte: da wi maat baw nitte maatte sand baw nitte baw nitte an baw
 baw nitte, fom mi an baw nitte, at sand iden baw nitte olt, fom an baw nitte, sand groen
 og ing i baw nitte baw nitte og baw nitte: baw nitte olt maatte, nstark
 an baw nitte, da sand baw nitte baw nitte baw nitte sad fom at baw nitte baw nitte
 og baw nitte an baw nitte, baw nitte sand mi faa baw nitte, da sand an
 baw nitte: da maatte di baw nitte, baw nitte baw nitte baw nitte baw nitte
 maatte: faa di iden baw nitte an baw nitte, da sand iden baw nitte baw nitte
 baw nitte i baw nitte? Gud baw nitte baw nitte og mig faa baw nitte
 baw nitte olt baw nitte baw nitte.

P. Hersted.

8,
r =
led
i,
w
r =
is
ng
i
e
nu

nd
r
the
ri
m
ngt
w
gin

tal
in
r
e
in
ng
ig
r
on
r
hu

